

Arbetsmarknadsdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Ert referens/dnr: A 2015/1050/ARM

Stockholm 2015-05-29

Remissvar

Tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet – Del II (SOU 2015:38)

Elektriska Installatörsorganisation EIO får härmed avge följande remissvar på utredningen "Tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet – del II (SOU 2015:38).

Inledande anmärkning

EIO konstaterar att varken organisationen eller någon av de övriga bransch- och arbetsgivarorganisationerna inom bygg- och installationssektorn är remissinstanser. Detta får anses vara synnerligen anmärkningsvärt med tanke på att flera av utredningens förslag särskilt riktar sig mot bygg- och installationssektorn.

I anledning därav inger EIO ändå ett remissvar.

EIO har även tagit del av Svenskt Näringslivs remissvar och ansluter sig till de där framförda synpunkterna men framför för egen del även följande synpunkter och tillägg.

Övergripande synpunkter på utredningens förslag

EIO tillstyrker utredningens förslag om ett förtydligande av skyldigheten för arbetstagarorganisationer att till Arbetsmiljöverket lämna in sådana villkor som avses i 5 a och 5 b §§ utstationeringslagen.

Övriga förslag från utredningen avstyrkes.

Särskilt om entreprenörsansvaret

Utredningens förslag om ett strikt ansvar för alla företag i en entreprenörskedja går långt längre än vad som följer av tillämpningsdirektivets artikel 12 och innebär således en klar överimplementering. Detta trots att utredningen inte kunnat visa på några fall som skulle kunna motivera en sådan överimplementering.

Utredningens förslag kommer att hindra och försvåra för utländska entreprenörer att utstationera personal till Sverige eftersom det anlita företaget riskerar att tvingas betala lönen till den utstationerade personalen. Denna konsekvens går stick i stäv med ett av syften med tillämpningsdirektiv – att underlätta för tjänsteföretag att tillhandhålla tjänster och främja den inre marknadens funktion.

Utredningens förslag innebär därmed också att specialiserade och nischade företag kommer att få svårare att få uppdrag vilket på sikt innebär en risk för sämre konkurrens och kvalitet inom sektorn. Det kan starkt ifrågasättas om utredningens förslag skulle klara en domstolsprövning av om utredningens förslag är proportionerliga och icke-diskriminerande.

Vidare innebär utredningens förslag ökade ekonomiska risker och ökad administration för sektorns företag. Detta innebär naturligtvis att sektorns företag måste kompensera sig för dessa risker genom höjda priser. Dessa kostnadshöjningar kommer i slutändan att drabba slutkunderna, d.v.s. i första hand konsumenter och skattebetalare.

Utredningens förslag innebär också med stor sannolikhet att beställare inte kommer att erlagga betalning till underentreprenörer förrän det är klarlagt att beställaren inte drabbas av några lönekrav från andra företags personal. Ett sådant ändrat betalningsmönster kommer framför allt att drabba små- och medelstora företag som kan få likviditetsproblem.

Sammantaget kan konstateras att utredningens förslag innebär en kraftig överimplementering av tillämpningsdirektivet. Utredningens förslag kommer också att innebära ökade ekonomiska risker och ökad administration för branschens företag, motverka specialisering och därmed även utveckling och produktivitet samt leda till en höjd prisbild. Det kan också starkt ifrågasättas om utredningens förslag är proportionerliga och icke-diskriminerande.

EIO avstyrker därmed bestämt utredningens förslag avseende entreprenörsansvar.

Med vänliga hälsningar

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jan Siezing', with a stylized flourish at the end.

Jan Siezing
VD